

Atbildētājs: Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Lublinie

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ [...] 203. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka – gadījumā, ja PVN maksātāja darbinieks, ir izrakstījis viltotu rēķinu, kurā norādīts PVN un kurā viņš kā nodokļa maksātāju ir norādījis darba devēju bez tā ziņas un piekrišanas, – par personu, kura norāda PVN rēķinā un kurai ir jāmaksā PVN, ir uzskatāms:
  - PVN maksātājs, kura dati tika nelikumīgi izmantoti rēķinā, vai
  - darbinieks, kurš nelikumīgi norādīja PVN rēķinā, izmantojot PVN maksātāja datus?
- 2) Lai atbildētu uz jautājumu, kas Padomes Direktīvas 2006/112/EK 203. panta izpratnē ir uzskatāms par personu, kura PVN norāda rēķinā un kurai ir jāmaksā PVN tādos apstākļos, kādi aprakstīti [pirmajā jautājumā,] vai ir būtiski, ka PVN maksātājam, kas nodarbina tādu darbinieku, kurš PVN rēķinā nelikumīgi norāda datus par savu darba devēju, var pārņemt, ka viņš nav ar pienācīgu rūpību uzraudzījis šo darbinieku?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 7. jūlijā iesniedza Raad van State (Nīderlande) – RTL Nederland BV un RTL Nieuws BV/otrs lietas dalībnieks: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

(Lieta C-451/22)

(2022/C 380/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Pieteicējas: RTL Nederland BV un RTL Nieuws BV

Otrs lietas dalībnieks: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ko nozīmē ziņas par “atgadījumiem” un “pienācīga konfidencialitāte” Regulas Nr. 376/2014 ⁽¹⁾ 15. panta 1. punkta izpratnē, ņemot vērā Hartas 11. pantā un ECPAK 10. pantā nostiprināto vārda un informācijas brīvību?
- 2) Vai, ņemot vērā Hartas 11. pantā un ECPAK 10. pantā nostiprināto vārda un informācijas brīvību, Regulas Nr. 376/2014 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir saderīgs ar tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkojamais, saskaņā ar kuru nedrīkst izpaust nekādu informāciju par ziņotajiem atgadījumiem?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu būtu noliedzīga, vai kompetentā valsts iestāde var piemērot vispārīgu valsts regulējumu par informācijas sniegšanu, saskaņā ar kuru informāciju nav izpaužama, ja vien šāda izpaušana nav svarīgāka par interesēm saistībā, piemēram, ar attiecībām ar citām valstīm un starptautiskajām organizācijām, valsts iestāžu veiktu pārbaudi, kontroli un uzraudzību, privātās dzīves neaizskaramību un izvairīšanos no nesamērīgām priekšrocībām vai nelabvēlīgiem apstākļiem fiziskām vai juridiskām personām?

- 4) Vai, piemērojot vispārīgo valsts regulējumu par informācijas sniegšanu, nozīmīgi ir tas, vai runa ir par informāciju no valsts datubāzes vai informāciju no (vai par) ziņojumiem, kas ietverti citos dokumentos, piemēram, politiskos dokumentos?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 376/2014 (2014. gada 3. aprīlis) par ziņošanu, analīzi un turpmākajiem pasākumiem attiecībā uz atgadījumiem civilajā aviācijā un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 996/2010 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/42/EK, Komisijas Regulas (EK) Nr. 1321/2007 un (EK) Nr. 1330/2007 (OV 2014, L 122, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. jūlijā iesniedza *Oberlandesgericht München* (Vācija) – *DP/BMW Bank GmbH*

(Lieta C-463/22)

(2022/C 380/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht München

Pamatlietas puses

Prasītāja: DP

Atbildētāja: *BMW Bank GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai distances līgums Direktīvas 2002/65/EK (¹) 2. panta a) punkta un Direktīvas 2011/83/ES (²) 2. panta 7) punkta izpratnē pastāv arī tad, ja līguma apspriešanas laikā personisks kontakts bija tikai ar kredīta starpnieku, kurš tirgotāja labā un tā uzdevumā sagatavo darījumus ar patērētājiem, bet kuram pašam nav pārstāvības tiesību noslēgt attiecīgos līgumus?
- 2) Vai ir konstatējams ārpus uzņēmuma telpām noslēgts līgums Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 8) un 9) punkta izpratnē, ja līguma apspriešana notiek tāda kredīta starpnieka telpās, kurš tirgotāja labā un tā uzdevumā sagatavo darījumus ar patērētājiem, bet kuram pašam nav pārstāvības tiesību noslēgt attiecīgos līgumus?
- 3) Vai ar patērētāju noslēgti transportlīdzekļa līzings līgumi, kuros ir paredzēta nobraukuma uzskaitē, ir līgumi par finanšu pakalpojumiem Direktīvas 2002/65/EK 2. panta b) punkta, kas ir ticis pārņemts Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 12) punktā, izpratnē?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK (OV 2002, L 271, 16. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV 2011, L 304, 64. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 20. jūlijā iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) – *Bundesrepublik Deutschland/GS*, kuru pārstāv vecāki

(Lieta C-484/22)

(2022/C 380/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht